

че никакъ не може да е така, защото въ оно-
ва время, кога сж прѣвожданы црковны-ты
книгы на тоя языкъ, Славянско-то поколѣнїе
е было вече съвршено раздѣлено на племена,
всяко племя е было отдѣлено отъ другы-ты и
гражданскы и нѣравствено и всякое е было
измѣнило Славянский языкъ, и отъ него си е
было образовало особно нарѣчїе, та не е зна-
ло дѣ и какъ да ся уварди прѣвоначалный Сла-
вянский языкъ до тогава, какво-то на него да
прѣведжтъ црковны-ты книгы. Слѣдователно
съвршенж правдж имать онїи, кон-то мыслятъ,
че языкъ-тъ на црк сенты ни книгы,
както ся каза по-горѣ е языкъ на Бълга-
ры-ты, кой-то сж тїи употрѣблявали въ девя-
тый вѣкъ слѣдъ Р. Х. Тоя языкъ нѣкой отъ
Славянскы-ты племена сж употрѣблявали, как-
то ся каза по-горѣ, за писменї; и за това сж
го нарекли съ обще имя Славянский. Испол-
дѣ всякое отъ тыя племена си образовало за
писменъ языкъ свое-то нарѣчїе, и така наре-
ченный Славянский остана да ся употрѣблява
само въ Богослуженїе-то, и тогава го нареко-
хж Црковно-Славянский. Това да при-
емемъ за вѣрно и доказано, та да разгледаме ка-
къвъ е Црковно-Славянский языкъ и може ли
той да послужи сега намъ да ся изучваме съ
него.